שיר לילדים גדולים

כאשר זקן משוררי ישראל, לוין קיפניס בן ה... (אולי הוא לא רוצה לפרסם את גילו) כותב שיר ושולח אותו להעולם הזה, מרוב כבוד תיכף מפרסמים אותו ורק אחר־כך קוראים.

האם הבנו נכון שהשיר הוא שיר ילדים־סא־טירי?

שָׁעוֹן בֶּן־חַיִל

מאת לוין קיפניס/ לחן: מ. וילנסקי

מזמירות גן־ילדים

איזה שָׁעוֹן בֶּן־חַיִל?
שַׁבָּשְׁבָּת הוּא נָח,
יִדְפֹּק יוֹמָם וְלַיְלָה,
וּבְשַׁבָּת – „לֹא יִצְלַח"...
תִּיק"וֹ, תִּיק"וֹ, תִּיק"וֹ,
כָּךְ הֶרֵב פָּסַק...
קוֹ־קוֹ, קוֹ־קוֹ, רִי־קוֹ –
כָּל הַשּׁוֹמֵעַ, יִצְחַק.
יִצ־חַק, יִצ־חַק, יִצ־חַק!...

שָׁעוֹן טוֹב בְּשֶׁמֶן־זַיִת,
קְפִיץ שֶׁלּוֹ נִמְתָּח.
לְכָבוֹד שַׁבָּת שֶׁל שִׁית
מַתְחִיל הוּא מִיּוֹם „מִיטְוּואַךְ".
אוֹסְפִים אֲבָנֵי קֶלַע,
קוֹלְעִים רוֹגְמִים כָּל !!!.
לֹא תּוֹבֵל לְכָלָא,
נֶפֶץ שִׁמְשָׁה – וְנוֹס...
נוֹס־נוֹס, אַל תִּהְיֶה „טְרוֹס"!

מֵרֹאשׁ מִגְדַּל גְּבוֹהַּ
הוּא מְצָרִיחַ: צְרַח!
בֹּאוּ נָא לִשְׁמֹעַ
אֵיךְ הוּא מְתַשְׁבֵּ"כ...
שַׁבָּכ, שַׁבָּכ, שַׁבָּכ
הוּא פֹּגֵעַ לְעוֹלָם,
נוֹתְנֵי הַהוֹרָאָה –
יִתְּנוּ אֶת הַדִּין!!!
אֵלֶּה שֶׁבְּגִלְגֻּלָּם...

רוֹפֵא־מַרְדִּים בֶּן־חַיִל
שָׁעוֹן שֶׁל־לֵב מְשַׁתֵּיל.
מַסֶּכֶת אַף וְנַחִירַיִם –
וְלָמָּה אֵינוֹ מַתְחִיל?
מִנַּיִן שָׁעוֹן לָקַחְתָּ,
אַף חָבֵר לֹא נוֹתַן,
נוֹתְנִים שָׁפַע קִדָּחַת –
וְשִׁיגְסַס לוֹ הַמִּסְכֵּן...
וְהַכֹּל עוֹנִים: אָ־מֵן!!!

הַכְנָסִיּוֹת בְּרוֹמָא
בְּפַעֲמוֹנִים: דִּין! דִּין!
וַאֲנוּנוּ הַקְּדוֹשׁ
נִחְטַף פִּתְאֹם לַדִּין.
כִּישׁוּ מוֹשִׁיט הוּא לְחָי,
עַל לְחִי שְׁנִיָּה לֹא חָס.
הוּא יִצְטַלֵּם – וְיַחְיִ,
וְעוֹד יִקָּבֵל פְּרָס...
פְּרָס „קְנוּבֶּל" – וְהָס!!!

שנה של ארוחות מהירות

שככה יהיו ימי־שלום בשנה הזאת כמו מיספר לוחות השנה שיצאו לאור לקראת שנת תשמ"ח. כולם יפים, נחמדים, מצחיקים, ענקיים, ציבעוניים וכל השאר, אבל כולם מראים את חלוקת השנה לחודשים, חלוקת החודש לשבועות וחלוקת השבוע לימים. זה הכל.

אז הנה מילה חמה על לוח־שנה קטן של חברת סנפרוסט. קודם כל, הוא מיועד למיטבח, ועל כן הוא קטן ואפשר לתלות אותו בין ארונות המיטבח בגובה הראש וגם.... להשתמש בו. מלבד זאת, יש בו צילומי ילדים מרהיבים ביופים. ומה עוד? קרוב ל־100 מתכונים, שבהם המרכיב העיקרי הוא הירק של סנפרוסט, אבל אפשר גם עם ירק טרי. אפשר לשנות, ואפשר סתם לקבל רעיון, שכבר באמת לא יודעים מה לבשל. הינה דוגמא אחת.

ברוקולי מטוגן בבלילת בירה:

המיצרכים: 1 שקית ברוקולי, 1 כוס בירה לבנה, 2 ביצים, 8 כפות קמח, שמן, כפית־סוכר, מלח, אגוז מוסקט, פילפל לבן.

אופן ההכנה: מפשירים את הברוקולי. בקערה מערבבים את הבירה, חלמוני־הביצים, הקמח, הסוכר, כף־שמן ומלח. מקציפים את החלבונים לקצף חזק ומקפלים לתוך התערובת הקודמת. מטבלים את הברוקולי במלח, אגוז מוסקט ופילפל, טובלים אותו בבלילה מכל צד ומטגנים בשמן חם ועמוק. מגישים עם רוטב כלשהו לפי טעמנו, או עם מיץ לימון.

נ"ב: את לוח השנה של סנפרוסט אפשר לקבל על־ידי משלוח של חמש שקיות ריקות של סנפרוסט, לת"ד 2223, אשדוד.

משוגעים

מישרד־פירסום גדול ומכובד רצה לצאת במסע־פירסום למוצר מסויים. בישיבת צוות־המוחות (ביטוי מגעיל) של המישרד הם החליטו ללכת על משהו שונה, מדהים, מצחיק, משהו שעוד לא ראו ולא שמעו בארץ. הוחלט לפנות לאמן מסויים, אחד מבכירי האמנים בישראל, שימציא רעיון ויציע ביצוע. קראו לו לפגישה ואמרו לו כך: „זה המוצר. אנחנו רוצים לפרסם אותו. תמציא משהו מטורף. תדהים, תשתולל, תשתגע!"

הלך האמן הביתה, חשב וחשב, והמציא מה שהמציא. טילפן למישרד־הפירסום ואמר להם „יש!" למחרת התכנס צוות־המוחות של מישרד־הפירסום בחדר־הישיבות. התיישבו על כיסאות מרופדים היטב. המזכירות הביאו קפה ועוגיות. האמן פתח את פניו וסיפר על מסע־הפירסום כפי שהוא רואה אותו כפי שהוא מציע לעשות אותו.

„אתה השתגעת?" שאל אותו צוות־המוחות המזועזע.

* * *

הלך האמן הביתה ואמר לאשתו: „משוגעים. אין עם מי לדבר."

פינת בן־יהודה

אוֹבְּסְיָה — טֵירְדוֹן

אוֹבְּסְיבִי — טֵירְדוֹנִי

א גוטן יאר — שנה טובה

ביזבוז

דבר נחמד מאוד יצא לשוק. נ"פי פוֹפ — פופקורן להכנה מיידית בתוך האריזה. זהו מחבת קטן עשוי נייר אלומיניום, המכיל בתוכו גרעיני תירס. את המחבת הסגור שמים על האש, מטלטלים קצת, מחכים לפיצוצים, פותחים את הנייר ואוכלים.

נחמד מאוד. אפשר גם לקחת לטיולים, להציב על המנגל. בנייר שקיבלתי הביתה היה כתוב שהנ"פי פופ עולה 3.70 ש"ח. חשבתי לקנות כמה חתיכות שיהיו בבית. כשהגעתי לסופרמרקט השכונתי, ראיתי שהמחיר הוא 4.55 ש"ח, ופיתאום המחיר נראה לי מוגזם. ואז עשיתי מעשה שכנראה לא הייתי צריכה לעשות, הלכתי לשורה אחרת של מצרכים בתוך הסופרמרקט וחיפשתי כמה עולה חבילה של גרעיני־תירס בלי המחבת מאלומיניום. ובכן, חבילה של 200 גרם (ממנה אפשר להכין שלוש מנות כמו זו שבתוך מחבת האלומיניום) עולה 70 אגורות. כלומר, מנת פופ־קורן שאני עושה בסיר הפרטי שלי תעלה לי בערך 23 אגורות, לעומת אותה מנה ארוזה אחרת, שעולה לי 4.55 ש"ח.

הרעיון לייבא את הנ"פי פופ ארצה היה אולי רעיון יפה מאוד. אבל לסמוך על זה שלא נגלה שאנחנו משלמים פי 20 בשביל הגימיק — זה היה מוגזם.

קוסמטיקה ויופי

בושם חדש לנ"ינה ריצ'י והוא משווק גם בישראל. רובר ריצ'י אומר, שהבושם מגלם בתוכו את כל המאפיינים של תקופת הרואמנטיקה העשירה, המעורנת והמפתה. רק בשביל האימרה הזאת הייתי קונה גלון בושם, אילו היה לי הרבה כסף. מ־59 ועד ל־120 ש"ח הבקבוק, תלוי בגדול ובעוצמת הריח.

* * *

גם בית דיור לא קפא על שמריו. אחרי הבושם פוזן, שכל תל־אביב (וכנראה גם מקומות אחרים בעולם) הריחה ממנו, הוא הוציא לשוק שני מוצרים בעלי אותו הריח. ספריי דיאודורנט (100 מ"ל) — 110 ש"ח, וקרם גוף (200 מ"ל) - 168 ש"ח.

* * *

חברת ניוטרונ"ינה פרצה אלינו לפני ארבע שנים והתפרסמה בעיקר בזכות הסבון השקוף־צהוב הנפלא שלה. ראו היבואנים כי טוב והביאו סידרה שלמה של מוצרי ניוטרונ"ינה, המתאימים, לפי דעתם, לקיץ הארוך ולשמש הלוהטת שלנו. סבון נוזלי, קרם־גוף, שמן־גוף, ג'ל־רחצה, קרם־לחות ושמפו לשער, החל ב־16.90 ש"ח ועד ל־48.30 ש"ח.

* * *

חברת נקה שונאת שיש בלגאן איזה בכלי הקוסמטיקה שעל השולחן בחדר־השינה. אי־לכך היא משווקת אירגונית — שהיא תיבת פרספקט המחולקת לתאים. הכוונה היא שלכל שפתון ולכל מיכחול ולכל צבע־עיניים יהיה מקום משלו. מ־6.77 ש"ח לאירגונית קטנה ועד ל־33 ש"ח לאירגוניות גדולות, תלוי בכמות ציבעי־המילחמה שיש לך בבית.

* * *

חברת קרליין לא מסתפקת ב־17 צבעים של לאק לציפורניים, ולכן היא הוסיפה את הגוונים החביבים על נערות, ורוד חלבי ולבן־צדף. שיהיה. 4. 75 ש"ח לבקבוק.